کسب و کار

چالش فرار از تصمیم‌های بزرگ به تصمیم‌های کوچک

ماهر روزه در حال تصمیم‌گیری‌های بی‌شمار و گوناگونی هستیم، حتی همین الان تصمیم می‌گیریم این مطلب را تا انتها بخوانیم یا خیر. با توجه به اهمیت موضوع تصمیم‌گیری در زندگی فردی، اجتماعی و کسبوکار، لازم است همه افراد مهارت‌های خود را در این زمینه افزایش دهند.

یکی از نکاتی که در این زمینه بسیار حائز اهمیت است، ترس از تصمیم‌گیری است؛ چراکه اغلب افراد با توجه به اینکه با پالهاتی از نتیجه تصمیمات‌شان روبه‌رو هستند، تمایل دارند تصمیمات کلیدی و مهم‌شان را به تعویق بیندازند و دست روی دست بگذارند. ما از فوبیا یا همان ترس‌های بی‌دلیل زیاد شنیده‌ایم. فوبیای ترس از حشرات، فوبیای محیط بسته، فوبیای ارتفاع و... اما شاید هیچیک از آنها به اندازه ترس از تصمیم‌گیری بر زندگی ما تاثیر نداشته باشد چراکه تصمیمات امروز ما هستند که آینده را می‌سازند. ترس از تصمیم‌گیری به حدی جدی است که مورد بررسی محققان قرار گرفته و اصطلاح Decidophobia به معنای ترس بی‌دلیل، برای آن در نظر گرفته شده است. این واژه را نخستین بار والتر کافمن استاد دانشگاه پرینستون در کتابش با عنوان «بدون گناه و عدالت» این گونه مطرح کرد:

«ترس از تصمیم‌گیری یا فوبیای تصمیم‌گیری، سبب می‌شود ما جرات انتخاب یک گزینه از میان گزینه‌های موجود را نداشته باشیم. این درحالی است که در بسیاری از موارد، گزینه درست را می‌توانیم به سادگی از میان گزینه‌های پیش‌رو تشخیص دهیم. فرار از تصمیم‌های بزرگ به تصمیم‌های کوچک، یکی از هنرهای ما برای پنهان کردن ترس از تصمیم‌گیری است.»

ذهن ما در طول زمان، راهکارها و فرآیندهای دیگری هم برای فرار از تصمیم‌گیری و پنهان کردن فوبیای تصمیم‌گیری آموخته است. یکی از این راهکارها گریز از موضوع است.

به عنوان مثال، با آنکه می‌دانیم آینده خوبی در این شغل فعلی‌مان نداریم اما از گرفتن تصمیم برای تغییر شغل یا تغییر سازمانی که در آن مشغول به فعالیت هستیم نگرانیم و می‌گوییم فعلا کار مناسبی پیدا نکردم. شاید مشکلاتم در محل کار فعلی به‌زودی حل شود. از کجا معلوم است شرایط کار بعدی بهتر باشد و... با ترس از تصمیم‌گیری دست و پنجه نرم می‌کنیم و سعی در فرار از این تصمیم داریم. راهکار دیگری که ذهن به آن رجوع می‌کند، خرد کردن یک تصمیم بزرگ به تصمیم‌های کوچک‌تر است. به عنوان مثال مدت‌ها است تصمیم به تعویض و ارتقای ماشینتان دارید اما جسارت آن را ندارید تا مبلغ زیادی از پس‌اندازتان را صرف خرید ماشین بهتر کنید. نه می‌توانید این تصمیم را فراموش کنید و نه جرات دارید در مورد نحوه خرج کردن پس‌اندازتان به صورت قطعی تصمیم‌گیری کنید. سراغ راه‌حل دیگری می‌روید و به خود می‌گویید فعلا ضبط ماشین را عوض می‌کنم. شاید بتوان با همین ضبط جدید تا مدتی همین ماشین را تحمل کرد! شاید اینجا، تشبیه پیتر سنگه، درحوزه تفکر سیستمی قابل استفاده باشد؛ با تقسیم یک گاو به دو قسمت، دو گوساله نخواهیم داشت؛ بلکه یک گاو مرده خواهیم داشت. ما با خرد کردن یک تصمیم به تصمیم‌های کوچک‌تر، عملا اصل آن تصمیم را کنار گذاشته و سرگرم انتخاب‌های دیگری شده‌ایم و فقط یک بهانه برای به تعویق انداختن یا راه‌حلی برای سرپوش گذاشتن روی تصمیم‌گیری‌هایمان پیدا کرده‌ایم. باید بدانیم همه مشکلات ما در تصمیم‌گیری، الزاما به علت نداشتن مهارت نیست. گاهی عدم خودباوری، ترس از پذیرفتن مسئولیت تصمیمات یا هراس از پیامدهای تصمیم اشتباه است که قدرت تصمیم‌گیری را از ما سلب می‌کند. ترس از تصمیم‌گیری و تغییر؛ علت آن هرچه باشد؛ زمانی که تلاش می‌کنیم تا در راستای تجربیات جدید گام برداریم، ما را در جای کنونی نگه خواهد داشت. پژوهشگران فوربس معتقدند، ترس از تصمیم‌گیری به مرور زمان منجر به کاهش کارآیی ذهن و افزایش وابستگی به دیگران و همچنین از دست دادن توانایی کنترل و جهت‌یابی در دیگر بخش‌های زندگی می‌شود. این پژوهشگران راهکارهای خود را برای کاهش این نوع ترس و کمک به فرآیند تصمیم‌گیری این گونه عنوان می‌کنند:

-با اولویت‌هایتان شروع کنید: سه اولویت اصلی خود را ایست کنید. اهداف و برنامه‌ای را برای پیشرفت اولویت‌هایتان در نظر بگیرید. اگر یک تصمیم با اولویت‌هایتان سازگار نبود، از آن صرف نظر کنید.

-تصمیم‌گیری چهارمرحله‌ای را امتحان کنید: به‌جای بررسی جوانب مثبت و منفی تصمیم خود، به این چهار سوال پاسخ دهید: اگر این تصمیم را بگیرم چه اتفاقی خواهد افتاد؟ چه اتفاقی نخواهد افتاد؟ اگر آن اتفاق بیفتد چه تبعاتی خواهد داشت؟ اگر آن اتفاق نیفتد چه تبعاتی خواهد داشت؟ زمانی که پاسخ به این سوالات را ایست کنید، تصمیمی که باید اتخاذ کنید خود به خود نمایان خواهد شد.

-به خود اعتماد داشته باشید: توانایی‌هایتان را دست کم نگیرید. از تجربیات خود و دیگران برای تصمیم‌گیری استفاده کنید. یاد بگیرید خودتان را باور داشته باشید و اجازه ندهید ترس از تصمیم‌گیری اشتباه شما را از انجام آن بازدارد.

-تعداد گزینه‌ها را کاهش دهید: زمانی که از انتخاب میان گزینه‌های موجود هراس دارید، گزینه‌هایی را که برایتان اهمیت کمتری دارد حذف کنید. وقتی به دو یا سه گزینه رسیدید از شخصی که در تصمیم‌گیری قاطعیت بیشتری دارد کمک بگیرید و فرآیند تصمیم‌گیری را از او بیاموزید و به تصمیم او اعتماد کنید. گاهی اوقات دلیل اینکه از دیگران مشورت می‌گیریم، ندانستن پاسخ نیست، بلکه ترسیدن از پذیرش پاسخی است که در ذهن داریم. گاهی ترس از تصمیم‌گیری است که ما را به سوی انتخاب‌های اشتباه هدایت می‌کند. برای اینکه بتوانیم این موضوع را در خودمان به صورت ریشه‌ای حل کنیم باید علاوت کنیم تصمیمات سخت و مهم را در اولویت قرار دهیم و تا زمانی که پاسخی قاطع و شفاف به آنها نداده‌ایم به موضوعات دیگر نپردازیم. بی‌شک یکی از چالش‌های هر کارآفرین، تصمیم‌گیری سریع و صحیح است و تقویت این مهارت برای کارآفرین بسیار مهم است. یکی از هنرهای کارآفرین موفق این است که با آگاهی از تاثیرات تصمیماتش بر فرآیندهای سازمان، گزینه درست را در زمان درست انتخاب کند. بهتر است در اینجا به این نکته باور داشته باشیم که گاهی تصمیم‌گیری اشتباه از به تعویق انداختن تصمیم‌گیری، اثرات بهتری خواهد داشت. دست از کمال‌گرایی بردارید و به‌خاطر انجام یک کار به‌صورت عالی، آن را به تعویق نیندازید و به قول اد کتمول بنیان‌گذار پیکسار، اگر می‌خواهید اشتباه کنید سریع‌تر اشتباه کنید پس از تصمیم‌گیری نترسید و همین امروز تصمیماتی را که به تعویق انداخته‌اید برای خودتان مشخص کنید و قاطعانه در مورد آنها تصمیم‌گیری کنید. برای آگاهی از دوره‌های آموزشی مرتبط با این مطالب می‌توانید به سایت مرکز آموزش گروه رسانه‌ای «دنیای اقتصاد» به آدرس http://lms.den.ir مراجعه کنید.

امیرمیثم گیاهی
مدرس ارشد دوره‌های مدیریت دنیای اقتصاد

کمالی دهقان:

معابر منطقه ۱۰ با ۸۵۰ تن آسفالت لکه‌گیری شد

مدیر منطقه ۱۰ شهرداری کرج گفت: برخی از معابر پرتردد این منطقه با صرف ۸۵۰ تن آسفالت لکه‌گیری شد.

به گزارش پیام آشنا، محسن کمالی دهقان اظهار کرد: از آنجایی که تأمین امنیت شهروندان هنگام عبور و مرور و ساماندهی وضعیت معابر یکی از مهم‌ترین وظایف شهرداری محسوب می‌شود، عملیات بهسازی و روکش آسفالت معابر منطقه به‌طور منظم و به‌منظور افزایش رفاه شهروندان و مناسب‌سازی محیط شهری در حال انجام است.

وی افزود: این عملیات به‌صورت لکه‌گیری و با صرف ۸۵۰ تن آسفالت در محله‌های حصار، سرجوب، کمربندی خط چهار حصار، بلوار خلج آباد و بلوار شورا صورت گرفته است.

مدیر منطقه ۱۰ شهرداری کرج شرایط مساعد در گذرگاه‌های رفت‌وآمد شهروندان و رفع نقایص و معایب عمرانی معابر را از اقدامات اولویت‌دار مدیریت شهری برشمرد و گفت: شهرداری این منطقه تمام توان خود را برای اجرای این مهم بکار می‌گیرد.

حاج‌محمدی:

روزانه ۲۰۰۰ لیتر آب‌ژاول در کرج تولید می‌شود

سرپرست معاونت خدمات شهر شهرداری کرج گفت: روزانه دو هزار لیتر آب‌ژاول در کرج تولید می‌شود.

به گزارش پیام آشنا، ناصر حاج محمدی ظهر شنبه در مراسم رونمایی از پروژه‌های زیست‌محیطی شهرداری کرج، اظهار کرد: با تلاش مسئولین مدیریت شهری شهرداری کرج توانستیم سامانه پایش آلودگی هوا را از چهار دستگاه به هفت‌دستگاه افزایش دهیم تا سطح آلودگی هوا به‌صورت آنلاین به نمایش درآید.

وی گفت: همچنین با نصب دو نمایشگر در میدان جمهوری و چهارراه حدادی شهروندان می‌توانند به‌صورت شفاف و لحظه‌ای اطلاعات مربوط به کیفیت هوا را مشاهده کنند.

سرپرست معاونت خدمات شهر شهرداری کرج بابیان اینکه سلامت مردم و شفاف‌سازی موضوعات زیست‌محیطی در اولویت برنامه‌های این معاونت قرار دارد، گفت: معتقدیم توجه به کیفیت هوای شهر از اهمیت بالایی برخوردار است.

حاج محمدی همچنین تأکید کرد: این سه ایستگاه در سامانه پایش کیفی هوا قرار دارند و این امکان فراهم است تا مردم بتوانند به‌صورت لحظه‌ای وضعیت کیفیت هوا را مشاهده کنند.

وی در بخش دیگری تأکید کرد: روزانه دو هزار لیتر آب‌ژاول برای توزیع در مناطق و سازمان‌های تولید می‌شود. با راهاندازی این پروژه توانسته‌ایم بسیاری از هزینه‌ها که برای گندزدایی شهر در خصوص پیشگیری و مقابله با کرونا استفاده می‌شد را کاهش دهیم. سرپرست معاونت خدمات شهر شهرداری کرج از انعقاد دو تفاهم‌نامه با اداره کل محیط‌زیست خبر داد و گفت: این تفاهم‌نامه‌ها در خصوص راهبری ایستگاه سنجش هوا منعقد شده است.

طرح «جهش تولید و تامین مسکن» که برای تایید به شورای نگهبان ارسال شده بود، با شناسایی یکسری اشکالات برگشت خورد. فارغ از آن اشکالات، مصوبه مجلس برای سه قفل اساسی بازار مسکن، هیچ کلید مشخصی ندارد. از آن بدتر، محتوای مصوبه است که با «کاتالیزه کردن» تسهیلات مسکن، عملا جلوی پرداخت وام خرید خانه به مدت ۴ سال گرفته می‌شود. این مصوبه همچنین سه خطر نیز دارد که یکی از آنها متوجه «زمین‌های کشاورزی» است. یک صندوق اعتباری از محل فروش زمین‌های دولتی شکل می‌گیرد.

به گزارش پیام آشنا به نقل از دنیای اقتصاد، طرح نماینده‌ها برای جهش تولید و تامین مسکن که به تازگی در صحن مجلس به تصویب رسیده در حالی از سوی شورای نگهبان برگشت خورده است که محتوای این طرح حاوی سه اشکال و سه مخاطره قابل توجه است. بررسی‌های «دنیای اقتصاد» درخصوص آخرین وضعیت طرح جهش تولید و تامین مسکن که سال گذشته از سوی گروهی از نماینده‌های مجلس تهیه و در کمیسیون‌های مرتبط و صحن مجلس به تصویب رسید حاکی است این طرح که در روزهای اخیر پس از بررسی از سوی شورای نگهبان برگشت خورده است هر چند با نیت و با قصد اولیه رونق‌بخشی به بازار مسکن حوزه ساخت‌وساز تهیه شده است، اما محتوای آن نشان می‌دهد عملا این طرح نمی‌تواند اهداف تعیین شده را محقق سازد. هر چند اشکالاتی که شورای نگهبان با استناد به آنها این طرح را به مجلس برگشت داده هنوز به طور رسمی منتشر نشده است، اما نتایج بررسی‌ها نشان می‌دهد این طرح عملا به معنای ایست ۴ ساله به خرید مسکن مصرفی با اتکا به وام بانکی است.

بررسی‌ها نشان می‌دهد سه اشکال اساسی در این مصوبه قابل شناسایی است. اولین اشکال به کاتالیزه کردن وام بانکی مسکن و محدودسازی آن به وام ساخت آپارتمان مربوط می‌شود. در حالی که فضای کارشناسی بازار مسکن همواره بر پرداخت همزمان دو وام ساخت و خرید مسکن به عنوان دو بال رونق مسکن تاکید می‌کنند و مهم‌ترین سوخت موتور رونق مسکن را وام بانکی می‌دانند، این مصوبه عملا با محدودسازی پرداخت تسهیلات بانکی به وام ساخت مسکن، به معنای فرمان ایست به پرداخت وام بانکی خرید مسکن است. در این مصوبه تاکید شده است که دولت باید سالانه یک میلیون واحد مسکونی در کشور احداث کند و برای این منظور نیز لازم است معادل ۱۶۰ هزار میلیارد تومان تسهیلات بانکی اختصاص دهد. بررسی‌های «دنیای اقتصاد» نشان می‌دهد در ۵ سال اخیر، کل تسهیلاتی که مشابه بانکی کشور سالانه به بخش مسکن اختصاص داده است رقمی معادل ۷۰ تا ۸۰ هزار میلیارد تومان بوده است که حدود نیمی از میزانی است که در این مصوبه مجلس برای پرداخت وام بانکی به منظور ساخت سالانه یک میلیون واحد مسکونی در نظر گرفته شده است. این موضوع نشان می‌دهد با تعیین این تکلیف، بانک‌ها حتی در صورت استفاده از تمام توان خود برای پرداخت ۱۶۰ هزار میلیارد تومان وام ساخت مسکن موضوع این مصوبه، عملا توان و منابع خود را برای پرداخت وام خرید مسکن دست کم به مدت چهار سال -بازه زمانی اجرای این مصوبه- از دست خواهند داد.

در حالی که در همین مصوبه اعلام شده است که ساخت‌واحدهای مسکونی براساس این مصوبه نیازمند نیازسنجی است، اما در همین مصوبه ساخت سالانه یک میلیون واحد مسکونی تکلیف شده است که این موضوع را می‌توان به عنوان یک تناقض مورد توجه قرار داد. از سوی دیگر برآوردهای اخیر «دنیای اقتصاد» از نیاز سالانه به ساخت مسکن با توجه به تغییرات مختصات جمعیتی نشان می‌دهد که سالانه به ساخت ۵۰۰ تا ۶۰۰ هزار واحد مسکونی نیاز است. الزام به ساخت سالانه یک میلیون واحد مسکونی در این مصوبه فاصله قابل توجهی با این برآورد دارد.

در این مصوبه همچنین اعلام شده است بانک‌ها به خرید مسکن هستند. این سهم در سال گذشته حدود ۶ درصد بود. در حالی که در سال‌های قبل این سهم معادل ۲۰ درصد بود. حال مجلس و نماینده‌ها بدون آنکه درخصوص دلایل کاهش سهم بخش مسکن از تسهیلات بانکی ریشه‌یابی کنند، بانک‌ها را مکلف کرده‌اند به یکباره سهم تسهیلات بخش مسکن را به ۴۰ درصد کل تسهیلات افزایش دهند که فاصله بسیار زیادی با واقعیت موجود دارد. در این مصوبه همچنین جریمه‌های مالیاتی معادل ۲۰ درصد میزان تعهد برای پرداخت این تسهیلات برای بانک‌هایی که به تعهد خود در این زمینه عمل نکنند، تعیین شده است و این موضوع بانک‌ها را با دشواری‌هایی مواجه خواهد کرد.

این در حالی است که بانک‌ها متناسب با شرایط بخش‌های مختلف و منابع و مصارف خود اقدام به پرداخت تسهیلات به بخش‌های مختلف می‌کنند و از آنجا که از سوی دیگر بانک‌ها منابع خود را عمدتا از طریق جذب سپرده کسب می‌کنند و متعهد به پرداخت سود به سپرده‌گذاران هستند معمولا در حوزه‌هایی اقدام به پرداخت تسهیلات می‌کنند که بتوانند به تعهدات خود در قبال سپرده‌گذاران نیز عمل کنند. درحالی که روندهای اخیر و تجربه‌های قبلی از جمله کاهش سهم تسهیلات مسکن از ۲۰ درصد به ۶ درصد کل تسهیلات شبکه بانکی علامتی از عدم توانمندی بانک‌ها برای پرداخت چنین تسهیلاتی را نشان می‌دهد این جرائم عملا کار را برای بانک‌ها دشوار خواهد کرد. همچنین از آنجا که به طور متوسط در ۵ سال اخیر سالانه کمتر از ۱۰۰ هزار میلیارد تومان تسهیلات به بخش مسکن پرداخت شده که بخش زیادی از این تسهیلات در حوزه خرید مسکن بوده است الزام شبکه بانکی به پرداخت سالانه ۱۶۰ هزار میلیارد تومان تسهیلات ساخت مسکن به معنای عقیم‌سازی بانک‌ها برای پرداخت وام خرید مسکن به متقاضیان و ایست به معاملات مصرفی مسکن با استفاده از تسهیلات بانکی در ۴ سال است.

هر چند ممکن است مدافعان این مصوبه اعلام کنند که تسهیلات موضوع این مصوبه ۲۰ ساله و قابل انتقال به خریداران است، اما نکته مهم در این زمینه آن است که عملا با این مدل امیدی از بابت ساخت‌وساز وجود ندارد چراکه مشکلات ساز ندهاها با این میزان تسهیلات برطرف نخواهد شد. تجربه مسکن مهر نشان می‌دهد ساخت‌وساز واحدهای دولتی‌ساز دست‌کم یک دهه زمان می‌برد و بنابراین حتی در صورت ساخت این واحدها، واحدها در دوره زمانی ۴ ساله به اتمام نخواهد رسید از این رو اشکال دوم و اصلی دوم نیز مربوط به قفل ساخت و ساز است. از آنجا که عملا به دلیل جهش قیمت مسکن خریدار در بازار وجود ندارد و سازنده‌ها با مشکل خریدار مواجه هستند، به دلیل تامین نشدن حلقه آخر سرمایه‌گذاری ساختمانی بازار ساخت و ساز در لبرکود ساختمانی قرار گرفته است.

اشکال سوم و مهم این مصوبه به غایب بزرگ در طرح نماینده‌ها یعنی مالیات‌های بخش مسکن و به‌خصوص موثرترین شکل مالیاتی در این بخش یعنی دریافت مالیات سالانه از املاک مسکونی مربوط می‌شود.

هم‌اکنون یکی از قفل‌های مهم در مسیر رونق بازار مسکن و مناسب‌سازی قیمت‌ها از طریق افزایش عرضه، قفل احتکار در نبود سازوکارهای مالیاتی مناسب برای افزایش هزینه احتکارهای ملکی در بازار زمین و واحدهای مسکونی است.

از سال ۸۴ تاکنون، دولت‌های وقت بارها به استانداران و مسئولان دولتی تاکید کرده‌اند که باید زمین‌های دولتی در اختیار وزارت راه و شهرسازی برای ساخت مسکن قرار بگیرد اما به دلیل نبود سازوکارهای مالیاتی مناسب، چسبندگی دستگاه‌ها به این زمین برطرف نشده و عملا واگذاری مناسبی در این زمینه صورت نگرفته است. این سه مشکل چند عارضه مهم احتمالی را متوجه بازار مسکن خواهد کرد.

یکی از این عارضه‌های احتمالی، خالی شدن حساب وام خانه‌اولی‌ها از منابع مالی است. در این مصوبه با هدف تقویت و تجمیع تمام منابع و درآمدها در بخش مسکن در صندوقی به نام صندوق ملی مسکن با هدف پرداخت تسهیلات و یارانه‌ها در این بخش، ۶ منبع ورودی برای این صندوق تعریف شده است. منابع حاصل از واگذاری زمین‌های دولتی که براساس برآوردهای صورت گرفته معادل ۵۰ هزار میلیارد تومان می‌شود، منابع حاصل از اجاره ۹۹ ساله زمین‌ها به طور متوسط سالانه ۵۰۰ میلیارد تومان، منابع حاصل از دریافت مالیات‌های بخش مسکن که در حال حاضر تنها مالیات رایج این بخش مالیات بر نقل و انتقالات ملکی معادل حدود سالانه هزار میلیارد تومان است، منابع در نظر گرفته شده در بودجه‌های سالانه دولت برای بخش مسکن که به طور متوسط سالانه حدود هزار تا دو هزار میلیارد تومان است، مانده بدهی بانک مسکن به بانک مرکزی معادل ۲۵ هزار میلیارد تومان از بابت بازگشت خط اعتباری مسکن مهر و اقساط صندوق پس‌انداز مسکن یکم، ورودی‌های تعریف شده در مصوبه جهش تولید و تامین مسکن به صندوق ملی مسکن است.

برآورد می‌شود از محل این منابع مبلغی حدود ۸۷ هزار میلیارد تومان به این صندوق وارد شود. هر چند کارشناسان اصل تعریف و راه‌اندازی این صندوق را برای جذب، تخصیص و تامین منابع مورد نیاز برای اجرای طرح‌های مسکن اقدامی مثبت ارزیابی می‌کنند اما از دیدگاه آنها راه‌اندازی صندوق اینچنینی تحت نظارت ۴ وزیر که خارج از قیود نظارتی اختیار تخصیص منابع داشته باشند ایراد دارد.

گردشگری

رکود جبران‌ناپذیر بازار گردشگری

در سال‌های گذشته از قرار گرفتن ایران در مسیر جاده ابریشم به عنوان یکی از نقاط قوت برای توسعه گردشگری ورودی ایران نام برده می‌شد، این درحالی است که در یکسال اپیدمی کرونا به گفته ابراهیم پورفرج، رئیس جامعه تورگردانان تنها یک کشور این مسیر به گردشگران ویزا نمی‌دهد و آن ایران است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از دنیای اقتصاد، او معتقد است چنین رویه‌ای باعث حذف کشورمان به عنوان مقصد گردشگری علاقه‌مندان جاده ابریشم خواهد شد. او با اشاره به اینکه از ابتدای کرونا در صنعت گردشگری شاهد شکل‌گیری یک سوءتفاهم بودیم می‌گوید: ناآگاهی نسبت به این صنعت باعث شد نه‌تنها تصمیم‌های درستی در این زمینه گرفته نشود بلکه در مواردی شاهد بودیم با استدلال مقابله با شیوع کرونا، متولیان و مسئولان تصمیم‌هایی گرفتند که در نهایت به شیوع بیشتر بیماری انجامید و در عین حال خسارت‌های جدی به صنعت توریسم وارد کرد. پورفرج می‌افزاید: ما از ابتدای یقدمی از طریق وزارت گردشگری به ستاد کرونا اعلام کردیم باید گردشگری داخلی تحت عنوان گردشگری امن با رعایت تمام پروتکل‌ها و از طریق آژانس‌ها صورت بگیرد. این شیوه از گردشگری نه‌تنها ارزان است بلکه قادر است خدمات حرفه‌ای به گردشگر ارائه دهد ضمن اینکه ایتلا به ویروس را هم تا حد زیادی کنترل کند.

او ادامه می‌دهد: در تورها، رانندگان و راهنمایان دوره‌ها و آموزش‌های لازم را دیده و تست کرونا هم داده‌اند. در این سفرها همچنین ماشین‌ها پیش از ورود گردشگران ضدعفونی شده و راهنما در انتخاب و شیوه پذیرایی در رستوران‌های بین‌راهی و درون‌شهری هم تمام مسائل را پیش‌بینی کرده است. توجه داشته باشیم که از شیوع کرونا بیش از یکسال می‌گذرد و مردم دیگر توان ماندن در خانه و قرنطینه را ندارند و برای این نیاز باید سفرهای امن در این ماه‌ها تدارک دیده می‌شد. در عوض شاهد بودیم نه‌تنها برنامه‌ای برای این کار ارائه نشد بلکه در عوض در هر تعطیلات شهروندان بدون آموزش‌های لازم سفر کردند که شاهد آن ترافیک جاده‌ها به‌ویژه جاده‌های شمالی بود. رئیس جامعه تورگردانان در این باره که این جامعه برای اقناع وزارت بهداشت در این زمینه چه کرده است، از درخواست‌های متعدد جامعه تورگردانان از وزارت گردشگری برای ترتیب این ملاقات خبر می‌دهد و می‌گوید: متاسفانه این درخواست مورد قبول قرار نگرفت و ما تنها از طریق مطبوعات و سایر رسانه‌ها خواسته‌های خود را با وزارت بهداشت مطرح کردیم هر چند گفت‌وگوی رودررو می‌توانست به تفاهم بیشتر در این زمینه منجر شود. او با اشاره به اینکه صنعت گردشگری پیش از کرونا و از پاییز ۱۳۹۸ دچار وقفه شده است، عنوان می‌کند: این مدت طولانی صنعت گردشگری را به یک صنعت ورشکسته تبدیل کرده که بیش از ۲۲۰ هزار میلیارد ریال ضرر دیده است. علاوه بر آن در این صنعت نیروی انسانی، سرمایه اصلی است، برای آموزش و دوره دیدن این نیروها زمان زیادی صرف شده و این قشر برای بازاریابی گردشگری ایران به کشورهای مختلف هم سفر کردهاند متاسفانه با رکود شکل گرفته در صنعت توریسم ما درحال از دست دادن این نیروها هستیم و بهترین راهنمایان‌مان دارند از این صنعت خارج می‌شوند که با خروج آنها حتی به فرض اتمام یقدمی و عادی شدن شرایط ما با چالش‌های جدی مواجه خواهیم بود. پورفرج ضمن انتقاد از برخی تصمیم‌گیری‌های مسئولان اضافه می‌کند: متاسفانه در این دوره ما شاهد اجرای برنامه‌های متعدد بودیم که برای اجرای آنها عنوان می‌شد پروتکل‌ها رعایت می‌شود اما هر گاه نوبت به توریسم می‌رسید دغدغه شیوع کرونا مطرح می‌شد، حالا هم حتی با وجود واکسیناسیون اجازه حضور گردشگر به ایران را نمی‌دهند.

او می‌افزاید: بحث الان ما این است که لااقل به کسانی که پاسپورت واکسن دارند ویزا بدهند. این توریست‌ها می‌خواهند جاده ابریشم را طی کنند که بخش عمده آن در ایران واقع شده و از کشورمان خود را به ترکیه برسانند. اگر این گردشگران نتوانند به ایران بیایند و ما مسیر جاده ابریشم را از دست بدهیم دیگر نمی‌توانیم گردشگران را به کشورمان برگردانیم و این توریست‌ها سراغ مقاصد جایگزین خواهند رفت. رئیس جامعه تورگردانان می‌گوید: گردشگری که می‌خواهد طبیعت ایران را ببیند، واکسن زده است، دو روز پیش هم برای احتیاط تست کرونا داده و ارتباطش در ایران هم با افراد محدودی است چرا نباید اجازه ورود داشته باشد؟ توجه داشته باشیم که تصمیماتی که بدون استدلال گرفته می‌شود تنها به تعطیلی صنعت گردشگری منجر می‌شود. او در این باره که کدام کشورها جایگزین ایران خواهند شد به همسایه‌های کشورمان اشاره کرده و می‌افزاید: جمهوری آذربایجان، ارمنستان، ترکیه و کشورهای حاشیه خلیج‌فارس می‌توانند بازار ما را تصاحب کنند و پس از آن بازگرداندن مسافران بسیار دشوار خواهد بود. درحال حاضر هر کشوری که به امارات وارد می‌شود واکسن دریافت می‌کند و آنها از همین گزینه برای جلب بیشتر توریست استفاده می‌کنند. از این رو ما باید با توجه به جذابیت‌های فرهنگی و طبیعی کشورمان تلاش مضاعف داشته باشیم که آنها را برای ورود به ایران ترغیب کنیم که اینکه جلوی پایشان انواع موانع را بگذاریم.